CHƯƠNG 2320

Lại mở cửa hàng

“Vậy phải làm sao?” Trịnh Hồng Lộc tỏ vẻ không phục: “Cứ để hắn chạy mất như vậy sao?”

Hạ Nhân lắc đầu: “Thôi bỏ đi……”

Hạ Nhân phất tay, thu thi thể của hai con yêu thú và một người tộc người vào, sau đó đi về phía Thánh Đan Thành.

Chuyện vừa nói sẽ đi tìm người luyện đan, vẫn là không đi nữa.

Trở lại Thánh Đan Thành, Hạ Nhân và Trịnh Hồng Lộc mỗi người đều thay đổi một thân phận và diện mạo mới.

“Công tử, tiếp theo chúng ta phải làm gì? Ta không muốn đi vào thế giới Hồng Mông kia nữa, bên trong chán chết đi được……” Trịnh Hồng Lộc cười khổ.

Hạ Nhân hỏi: “Chán sao…… bên trong ấm áp lắm mà!”

“Tiếp theo, chúng ta sẽ mở một cửa hàng ở Thánh Đan Thành này!”

“Mở cửa hàng?” Trịnh Hồng Lộc ngơ ngác hỏi: “Luyện đan sao?”

“Ừ!” Hạ Nhân gật đầu nói: “Bây giờ ta đã có thể luyện chế thần đan lục phẩm rồi. Dù sao trong một khoảng thời gian ngắn ngươi cũng không thể đột phá cảnh giới, vậy thì ở lại cửa hàng trông giúp ta!”

Thật ra, mục đích mở cửa hàng không phải để bán đan dược.

Bởi vì một thời gian nữa, đại hội Vấn Đỉnh sẽ khai mạc. Trước khi khai mạc cần phải đăng ký, mà đăng ký không thể lấy danh nghĩa cá nhân, nhất định phải dùng danh nghĩa gia tộc, tông môn hoặc những thế lực tương tự.

Hạ Nhân không có gia tộc hay tông môn, hơn nữa hiện giờ hắn cũng không muốn đi tìm gia tộc hay tông môn nào.

Dù sao bây giờ mà gia nhập tông môn hoặc gia tộc của người khác thì mục đích quá rõ ràng, rất dễ xảy ra chuyện.

Vì vậy, cách làm thông minh hơn cả chính là mở cửa hàng.

Cửa hàng không được tính là gia tộc hay tông môn, nhưng lại có thể nhận được tư cách đăng ký.

Như vậy, Hạ Nhân có thể đăng ký dưới danh nghĩa cửa hàng của mình.

Ở một nơi khác, Từ Trường Sinh kinh hồn chưa định trở về đạo tràng của mình thuộc Đan Hoàng Cung!

Sắc mặt hắn trắng bệch, vẻ mặt đờ đẫn.

Dùng câu này để miêu tả tâm trạng của hắn lúc này, quả thật không thể thích hợp hơn.

“Ta hối hận quá……” Sau khi ngồi xếp bằng dưới đất hơn chục nhịp thở, Từ Trường Sinh mới lẩm bẩm một câu.

Nếu thời gian quay ngược trở lại, chắc chắn hắn sẽ lập tức giao những viên thần đan cực phẩm kia cho Hạ Nhân, chứ không lén bán chúng đi.

Ai có thể ngờ được, một kẻ trông như không hề có bối cảnh lại mạnh đến vậy?

Tu vi chỉ ở Thần Tôn cảnh tầng tám như hắn, vậy mà năm đao đã chém chết bốn người.

Bốn người chết lần lượt là sư muội Chương Duy Duy, một vị sư đệ, chính hắn, cùng con thần sủng Thần Vương cảnh kia.

Sao có người có thể vượt cấp giết chết đối thủ trong chớp mắt được chứ?

Đó đã không còn là vượt cấp giết chết trong chớp mắt nữa, mà quả thực chẳng khác nào thái rau chặt dưa!

Loại người như vậy, trong cả thần giới e rằng không vượt quá số ngón trên một bàn tay, thế mà sao lại để ta gặp phải cơ chứ?

“Ông trời ơi…… ngươi đang đùa ta đấy à……” Từ Trường Sinh khổ sở nhăn nhó, nhưng trong lòng đã bắt đầu tính toán cho tương lai.

Tin tức về bản thân hắn, người khác đều biết rõ ràng, còn tin tức về đối phương thì hắn chỉ biết một cái tên, thậm chí còn không biết cái tên ấy là thật hay giả.

Địch ở trong tối, ta ở ngoài sáng, không ổn rồi!

Vẫn phải tìm hắn. Lần này sau khi tìm được, cứ thành thật trả đan dược lại cho người ta, sau đó bồi thường thêm một chút, hy vọng có thể hóa giải hiềm khích với tên này!

Từ Trường Sinh hung hăng tự tát mình một cái: “Đáng chết, đáng chết, đáng chết…… thì ra là ý này……”

Mãi đến lúc này, hắn mới chợt hiểu ra.

Ban đầu, khi Chương Duy Duy hỏi Đan Vĩ Thần Đế rằng nàng ta có thể tu luyện đến cảnh giới nào, Đan Vĩ Thần Đế đã dùng thủ thế biểu thị con số bảy.

Chương Duy Duy còn tưởng rằng nàng ta có thể tu luyện đến Thần Hoàng cảnh!

Từ lúc rời khỏi quảng trường tháng Năm cho đến hôm nay bị tên khốn kia chém chết, chẳng phải vừa đúng bảy ngày sao?

“Hít……” Từ Trường Sinh lúc này mới nhận ra, hít ngược một hơi lạnh: “Chẳng trách Thần Đế nói mệnh cách của ta có biến số. Thì ra là như vậy. Nếu ta sớm hóa giải nhân quả, đã không kết oán với tên Trường Sinh kia, khi đó còn có thể tự cứu mình!”

“Haiz..... hy vọng phần nhân quả này vẫn còn có thể hóa giải được!”

Đúng lúc ấy, bên ngoài đại điện của Từ Trường Sinh truyền đến giọng một nữ nhân: “Tiểu sư đệ..... sư phụ bảo ta hỏi đệ, nhân quả của bản thân đệ đã lắng xuống chưa?”

Từ Trường Sinh mở cửa đại điện, sau đó phịch một tiếng quỳ xuống trước mặt Hỏa Dạ.

“Đừng quỳ trước ta!” Hỏa Dạ thản nhiên nói: “Nếu đã phạm sai lầm thì đi tìm sư tôn đi!”

Hai người cùng nhau đến đạo tràng của Thiên Hồng Đan Hoàng.

Thiên Hồng Đan Hoàng chắp tay sau lưng, nhìn chằm chằm Từ Trường Sinh trước mặt, thản nhiên nói: “Vừa rồi..... đã xảy ra chuyện gì?”

“Bởi vì có đệ tử đến báo, nói mệnh bài của ngươi đã vỡ!”

“Người có mệnh bài vỡ không chỉ có mình ngươi, còn có hai đệ tử ngoại môn thường ngày khá thân thiết với ngươi!”

Sau khi tu sĩ ngã xuống, mệnh bài sẽ lập tức vỡ vụn.

Mặc dù cuối cùng Từ Trường Sinh đã dựa vào con rối thế mạng để sống sót, nhưng dù sao hắn cũng từng chết một lần, vậy nên mệnh bài nhất định sẽ vỡ.

“Không được nói dối lừa ta, ngươi hiểu hậu quả rồi đấy!”

“Vâng!” Sắc mặt Từ Trường Sinh vẫn trắng bệch. Hắn hít sâu một hơi, lần này không hề nói dối, kể lại toàn bộ đầu đuôi sự việc.

Sắc mặt Thiên Hồng Thần Hoàng đen sì như mực: “Từ Trường Sinh, ngươi ngu xuẩn lắm!”

“Bao nhiêu năm tu luyện đều uổng phí cả rồi!”

“Ngươi lớn đến chừng này mà vẫn không biết nhân quả là gì sao?”

Thiên Hồng Thần Hoàng không chỉ tức giận, mà còn bất đắc dĩ và khó hiểu!

“Lão phu bảo ngươi kết thúc nhân quả, kết thúc nhân quả, kết thúc nhân quả……”

“Ngươi không hiểu bốn chữ kết thúc nhân quả có nghĩa là gì sao?”

Nghe sư tôn trách mắng, thân thể Từ Trường Sinh run lên, sợ hãi không dám ngẩng đầu.

“Trong cả thần giới, người có thể dựa vào thực lực bản thân để vượt cấp giết chết đối thủ trong chớp mắt cũng chỉ có vài người, đếm trên đầu ngón tay!”

“Ngươi có biết mình đã gây ra tai họa lớn đến mức nào cho tông môn không!”

“Nếu tu vi của kẻ này sau này tiến cấp đến Thần Vương cảnh, ha ha ha..... ngay cả bản hoàng cũng không làm gì được hắn!”

“Kéo xuống đi..... vạn tiễn xuyên tim, một trăm nghìn năm.....”

“Không.....” Thần Hoàng khựng lại, nói: “Mười vạn đồng tiền.....”

“Không muốn.....” Từ Trường Sinh kêu thảm: “Sư tôn..... đệ tử sai rồi, đệ tử thật sự biết sai rồi, đệ tử đã hoàn toàn nhận ra lỗi của mình rồi!”

“Không thể là mười vạn đồng tiền được, đệ tử còn phải tu đạo, còn phải tham gia đại hội Vấn Đỉnh!”

“Mười vạn đồng tiền thì đệ tử tiêu đời mất!”

“Đạo tâm của đệ tử sẽ tan vỡ!”

Khóe miệng Thiên Hồng Thần Hoàng giật giật, nói: “Thôi thôi..... nể tình ngươi là đệ tử của ta, lão phu sẽ san bằng nhân quả cho ngươi..... mười đồng, không thể ít hơn nữa!”

“Đừng để ta nhìn thấy tên ngu xuẩn này!”

“Vâng!” Hỏa Dạ đưa tay ra, dễ như trở bàn tay đã khóa chặt tay Từ Trường Sinh.

Thần Hoàng lại nói: “Phái người ra ngoài, âm thầm tìm kiếm tên Trường Sinh đạo nhân này. Sau khi tìm được người, lập tức xin lỗi!”

“Lão phu sẽ đích thân đưa đan dược qua!”

“Đại sư tỷ……” Từ Trường Sinh bị áp giải đi, khổ sở cầu xin: “Giúp đệ cầu xin sư tôn đi mà…… mười đồng đệ cũng không chịu nổi đâu, đạo tâm của đệ thật sự sẽ sụp đổ mất!”

“Đó là nỗi khổ vạn tiễn xuyên tim hơn một triệu hai trăm nghìn năm đấy!”

“Hừ……” Hỏa Dạ hừ lạnh một tiếng, nói: “Tiểu sư đệ…… tự mình gây nghiệt thì không thể sống!”

“Có điều, sư tôn nói đệ ngu xuẩn cũng không sai!”

“Đệ vẫn chưa hiểu dụng tâm khổ tâm của sư tôn sao?”

Từ Trường Sinh nói: “Ta sắp bị vạn kiếm xuyên tim cả triệu năm rồi, đó là dụng tâm gì chứ?”

Hỏa Dạ nói: “Thật ra, đối với đệ mà nói, đây chưa chắc đã không phải một sự bảo vệ!”

“Nếu đệ thật sự bước ra khỏi Thần Hoàng Cung, với thủ đoạn của Trường Sinh đạo nhân kia, đệ đoán xem mình có thể sống được bao lâu?”

CHƯƠNG 2321

Chứng nhận thần đan sư

Trịnh Hồng Lộc mua một mặt bằng cửa hàng!

Không tính là quá lớn, nhưng cũng đủ dùng.

Mặt tiền rộng năm trượng, bày vài dãy kệ đan dược là dư sức. Không chỉ đủ chỗ đặt kệ đan dược, thậm chí còn có thể bày thêm vài quầy triển lãm.

Phía sau cửa hàng theo lệ thường cũng có một tiểu viện.

Tiểu viện rộng năm trượng, nhưng chiều dài lại lên tới hai mươi trượng!

Đối với những tu sĩ nhân loại bình thường như Hạ Nhân và Trịnh Hồng Lộc, diện tích này dùng để ở cũng được.

Hồng Lộc thu dọn cửa hàng phía trước, còn Hạ Nhân thì bố trí từng tầng trận pháp trong tiểu viện phía sau.

Cửa hàng này nằm ở nơi hẻo lánh, tại góc đông bắc của toàn bộ Thánh Đan thành, cách Đan Đế cung rất xa.

Nhưng bất kể xa gần, khoảng cách này chắc chắn vẫn nằm trong phạm vi thần niệm của Thần Đế.

Thần niệm của Thần Đế, khi mở rộng toàn bộ, có thể bao phủ diện tích lớn bằng cả Thần Vực, mênh mông vô cùng.

“Đặt tên gì đây?” Trịnh Hồng Lộc xóa cái tên vốn có trên tấm biển trước cửa, đích thân cầm bút lơ lửng giữa không trung, nhìn Hạ Nhân.

Hạ Nhân suy nghĩ một lát rồi nói: “Tên gọi thật ra cũng chẳng quan trọng, tùy tiện đặt là được. Ừm... gọi là 【Đan phô Thái Hư】 đi!”

Tên gọi vốn chẳng cần phải suy nghĩ.

Hai chữ Thái Hư đã khắc sâu vào tận xương tủy Hạ Nhân.

Cái tên này vừa có ý nghĩa nhất định, lại bình thường và thuận miệng.

“Được!” Trịnh Hồng Lộc không hỏi tại sao, lập tức hạ bút viết bốn chữ lớn lên tấm biển.

Sau đó, đợi nét chữ khô lại, nàng còn phủ thêm một số đạo pháp và trận pháp, rồi mới treo lên trước cửa.

Tấm biển vừa được treo lên chưa đến nửa canh giờ thì bốn kẻ mặc đạo bào màu vàng kim xông vào.

“Chủ cửa hàng là ai?” Người dẫn đầu quát lớn.

Hạ Nhân và Trịnh Hồng Lộc đều lộ vẻ kinh ngạc.

“Ta đây... có chuyện gì?” Hạ Nhân chắp tay.

“Chúng ta là đội tuần duy của Thánh Đan thành... Đan phô của các ngươi vừa mới thành lập phải không?” Người kia hỏi.

Hạ Nhân gật đầu: “Đúng vậy!”

“Mở cửa kinh doanh cửa hàng và thương hội ở Thánh Đan thành cần có công văn phê chuẩn của phủ thành chủ. Đưa công văn phê chuẩn của các ngươi ra cho ta xem!”

Hạ Nhân lập tức hiểu ra chuyện gì, cười ha hả nói: “Không dám giấu chư vị, công văn phê chuẩn của chúng ta vẫn chưa được cấp xuống!”

“Chưa được cấp?” Người dẫn đầu lớn tiếng nói: “Chưa được cấp mà ai cho phép các ngươi khai trương? Ngươi có biết như vậy đã vi phạm luật lệnh của phủ thành chủ chúng ta rồi không?”

“Không có!” Hạ Nhân xòe tay: “Chúng ta vẫn chưa khai trương!”

“Các ngươi xem, trong cửa hàng còn chẳng có hàng hóa... Chỉ treo tên cửa hàng lên trước thôi, có vấn đề gì sao?”

“Hừ!” Người kia nhìn trái nhìn phải, quả thật không thấy Hạ Nhân có vấn đề gì, bèn hừ lạnh một tiếng rồi nói: “Tốt nhất là không có vấn đề... Nếu không, các ngươi sẽ không gánh nổi hậu quả đâu!”

“Cửa hàng này phải được đặc biệt chú ý!”

Trịnh Hồng Lộc tức giận nói: “Mấy tên hậu bối Thần Quân cảnh, đúng là khiến ta tức chết... Ta muốn đập chết bọn chúng!”

Hạ Nhân mỉm cười, vươn một ngón tay đẩy bàn tay trắng nõn của Trịnh Hồng Lộc trở về, nói: “Đừng nóng nảy như vậy... Xem ra muốn mở thương hội trong thành này cũng không phải chuyện dễ dàng!”

Hạ Nhân đưa mắt nhìn khắp thương hội: “Vị trí sát tường ở tận cùng phía sau, làm một dãy kệ hàng!”

“Ở đây làm mười quầy triển lãm rộng khoảng một thước vuông. Sau này những đan dược quý giá của thương hội chúng ta sẽ được trưng bày trên đó!”

“Ở đây không cần bày bất kỳ hàng hóa nào, chỉ đặt một ít thần trà cùng bàn ghế để những khách đến nghỉ ngơi. Không thể để khách phải đứng chọn hàng!”

Trịnh Hồng Lộc vỗ ngực: “Công tử yên tâm, ta hiểu rồi!”

Nghe ý của người trong đội tuần duy kia, còn cần công văn phê chuẩn của phủ thành chủ nữa.

Vậy thì đi làm công văn phê chuẩn thôi.

“Ngài xem... Đây là danh sách của chúng ta...”

“Chỉ cần chuẩn bị đầy đủ những thứ này, ta có thể làm công văn phê chuẩn của phủ thành chủ cho ngài!”

Nữ tử phía sau quầy đứng dậy, cung kính đưa cho Hạ Nhân một miếng ngọc giản.

Trong ngọc giản ghi những điều kiện bắt buộc phải có để mở cửa hàng.

Cũng chính là những điều kiện để nhận được công văn phê chuẩn của phủ thành chủ.

Thứ nhất: giấy chứng minh quyền sở hữu cửa hàng!

Cửa hàng vừa mới mua, Hạ Nhân có giấy chứng minh quyền sở hữu. Nhưng hắn lại không có chứng chỉ luyện đan sư.

Hơn nữa, chứng chỉ luyện đan sư này cũng không đơn giản chỉ là một tờ chứng chỉ.

Mở cửa hàng bán đan dược không phải muốn bán thế nào cũng được.

Chỉ có thể bán những vật phẩm mà mình đủ tư cách bán.

Ví dụ, cửa hàng được chia thành bảy cấp bậc!

Cửa hàng cấp một chỉ được bán vật phẩm cấp một.

Nói về đan dược, cửa hàng cấp một chỉ được bán thần đan nhất phẩm.

Hạ Nhân chắc chắn muốn bán thần đan thất phẩm. Cho dù không có thất phẩm thì lục phẩm cũng được.

Dù sao hiện giờ hắn đã có thể luyện chế thần đan lục phẩm.

Vì vậy, đối với hắn, ít nhất phải đăng ký một cửa hàng lục phẩm.

Muốn đăng ký cửa hàng lục phẩm có một quy định bắt buộc: luyện đan sư... nhất định phải có luyện đan sư, hơn nữa ít nhất phải có một thần đan sư lục phẩm. Quan trọng là thần đan sư này phải có chứng chỉ, và chứng chỉ còn phải được đăng ký dưới danh nghĩa cửa hàng của các ngươi.

Một luyện đan sư lục phẩm vẫn chưa đủ!

Đồng thời còn quy định, ngoài một thần đan sư lục phẩm, đan phô lục phẩm còn phải được trang bị thêm hai thần đan sư ngũ phẩm!

Ít nhất, ít nhất trong cửa hàng phải có ba người.

Hiện giờ Hạ Nhân có hai cách!

Thứ nhất, bỏ ra giá cao mời ba thần đan sư đến, để chứng chỉ thần đan sư của họ dưới danh nghĩa cửa hàng mình, như vậy là có thể mở cửa hàng.

Thứ hai, tự mình đi thi lấy chứng chỉ thần đan sư, sau đó còn phải mua thêm chứng chỉ của hai thần đan sư ngũ phẩm.

“Cái này... Thi chứng chỉ có khó không?” Hạ Nhân hỏi nữ tử kia.

Nữ tử mỉm cười nói: “Tiền bối... không khó đâu... Thi lấy chứng chỉ không thực hiện ở phủ thành chủ, mà ở bên phía Thần Đan hội!”

“Ngài có thể đến Thần Đan hội xem thử. Nghe nói phải luyện đan ngay tại chỗ, chỉ cần thần đan luyện ra đạt yêu cầu là họ sẽ cấp chứng chỉ cho ngài!”

Nữ tử còn chu đáo đưa cho Hạ Nhân một địa chỉ.

Hạ Nhân hít sâu một hơi, sau đó thong thả đi đến Thần Đan hội.

Thần Đan hội thật ra không cách phủ thành chủ quá xa.

Thần Đan hội giống như một quần thể cung điện, phía trước quần thể cung điện này còn có một quảng trường khổng lồ.

Trên quảng trường người qua kẻ lại, đông đúc không ngớt.

Dù sao nơi đây cũng là Thánh Đan thành, thần đan sư chiếm đa số, người đến đây chứng nhận thần đan sư cũng rất nhiều.

“Chào tiền bối...” Một nữ tử mặc áo đen, váy đỏ đi đến trước mặt Hạ Nhân, mỉm cười nói: “Tiền bối đến để chứng nhận thần đan sư sao?”

Hạ Nhân gật đầu nói: “Đúng vậy!”

Nữ tử hỏi: “Vậy... mạo muội hỏi tiền bối một chút, hiện giờ ngài là thần đan sư phẩm cấp mấy rồi?”

Hạ Nhân nói: “Ta à... ha ha... trước giờ vẫn chưa đến chứng nhận!”

“Ồ!” Nữ tử lại hỏi: “Vậy hiện giờ tiền bối có thể luyện chế thần đan phẩm cấp mấy? Ta có thể giúp tiền bối chứng nhận!”

Hạ Nhân nhìn nữ tử, rồi lại nhìn quảng trường: “Ta muốn chứng nhận lục phẩm...”

“Hít hà... tiền bối thật sự quá giỏi...”

“Có điều, chứng nhận thần đan sư lục phẩm thì giá cả không hề rẻ đâu...”

“Còn phải nộp tiền sao?” Hạ Nhân hỏi: “Cần bao nhiêu?”

Nữ tử cười ngọt ngào: “Ừm... Đối với thần đan sư mà nói thì cũng không tính là nhiều... chỉ sáu khối... cực phẩm thần kim thôi!”

“Đương nhiên, nếu tiền bối không có cực phẩm thần kim thì đưa sáu vạn khối thượng phẩm cũng được!”

CHƯƠNG 2322

Chứng nhận khiến người ta buồn nôn

“Chuyện này…” Hạ Nhân có chút không tình nguyện.

Hắn hỏi: “Mỗi người đều phải nộp sao?”

“Không phải!” Người phụ nữ mỉm cười, “Đây là tự nguyện… Nếu ngài nộp khoản phí này, vậy thì chính là người của chúng ta, chúng ta sẽ cung cấp cho tiền bối một số dịch vụ và trợ giúp cần thiết!”

“Cố gắng giúp tiền bối thông qua khảo hạch một lần, thành công nhận được giấy chứng nhận Thần Đan sư!”

Hạ Nhân bừng tỉnh: Khá lắm, đây không phải nhân viên chính thức của Hội Thần Đan, mà là làm đường ngang ngõ tắt.

“Cảm ơn, nhưng hiện giờ ta không cần. Ta cứ vào xem trước đã!”

Kỹ thuật luyện đan của lão tử là hàng thật giá thật, chịu được khảo nghiệm, cần các ngươi hỗ trợ làm gì?

Hạ Nhân tiến vào đại điện, sau đó đi tới nơi chuyên làm thủ tục chứng nhận giấy chứng nhận Thần Đan sư, lấy ra lệnh bài của mình.

Đương nhiên, lệnh bài này là giả!

Sau khi tu thành Ba Mươi Hai Đại Trượng Phu năm xưa, Hạ Nhân đã làm không ít lệnh bài.

Thứ như lệnh bài, lúc tu vi thấp thì rất khó làm giả, nhưng khi tu vi đạt đến trình độ nhất định, làm giả vẫn khá dễ dàng.

“Tiền bối... Ngài định tiến hành chứng nhận tư cách Thần Đan sư sao?” Người tiếp đón hắn là một cô gái.

Hạ Nhân gật đầu: “Đúng vậy!”

“Xin hỏi, hiện giờ ngài là Thần Đan sư phẩm cấp mấy?”

Hạ Nhân lắc đầu, cười khổ nói: “Xin lỗi, ta vẫn chưa từng làm chứng nhận, nhưng trên thực tế, ta có thể luyện chế Thần Đan lục phẩm!”

“Lục phẩm sao...” Cô gái nhìn Hạ Nhân, hơi giật mình, đôi môi nhỏ đỏ tươi khẽ há ra.

Nhưng ngay sau đó, nàng lại nói: “Tiền bối, trước đây ngài chưa từng chứng nhận tư cách. Tuy hiện giờ có thể luyện chế Thần Đan lục phẩm, nhưng theo quy định của Hội Thần Đan chúng ta, ngài không thể trực tiếp chứng nhận Thần Đan sư lục phẩm!”

Hạ Nhân nhíu mày: “Tại sao?”

Cô gái nói: “Đây là quy định, thưa tiền bối!”

“Quy định là như vậy, không có tại sao cả!”

“Nhưng tiền bối cũng không cần tức giận, chẳng qua chỉ phiền phức hơn một chút thôi. Ngài phải bắt đầu chứng nhận từ Thần Đan sư nhất phẩm, sau đó lần lượt là nhị phẩm, tam phẩm…”

“Cứ từ từ chứng nhận và thăng cấp như vậy là được!”

Hạ Nhân gật đầu: Đây chỉ là chuyện nhỏ, không cần thiết phải tranh cãi.

“Được!” Hắn hỏi: “Bây giờ ta muốn chứng nhận Thần Đan sư nhất phẩm thì cần điều kiện gì?”

“Không cần điều kiện gì cả!” Cô gái nói: “Xin tiền bối đi theo ta, chỉ cần luyện chế một ít đan dược là được!”

“Ta sẽ đưa ngài đến đại điện chứng nhận chuyên nghiệp!”

Hạ Nhân đi theo cô gái ra khỏi đại điện, sau đó đi một đoạn trong Hội Thần Đan, tới một đại điện khác tràn ngập khói lửa.

Trong đại điện này, sáu hàng lò luyện đan được xếp san sát nhau.

Tính ra, chỉ riêng lò luyện đan trong cả đại điện đã có hơn một trăm cái!

Bên cạnh mỗi lò luyện đan còn có đài luyện đan.

Đã có mấy chục tu sĩ đang luyện chế đủ loại đan dược với phẩm cấp khác nhau ở đây.

Khi những tu sĩ này luyện đan, bên cạnh còn không ngừng có người đi tới đi lui quan sát và ghi chép.

“Trưởng lão Bồ... Đây là tiền bối Thái Hư mới tới, ngài ấy muốn chứng nhận tư cách Thần Đan sư!” Người phụ nữ giao Hạ Nhân cho trưởng lão nơi đây.

Trưởng lão Bồ là một lão giả râu tóc bạc phơ.

Khi nhìn thấy lão, đồng tử Hạ Nhân hơi co lại: Không biết tên này có quan hệ gì với Bồ Trường Sinh, kẻ đã bị mình chém giết.

Hắn lén quan sát, tu vi của trưởng lão Bồ ở Thần Vương cảnh.

“Tiền bối...” Hạ Nhân vội vàng chắp tay.

“Ừm...” Trưởng lão Bồ gật đầu, hỏi: “Phẩm mấy?”

“Ở đây...” Trưởng lão Bồ chỉ tay về phía cửa, nói: “Để chứng nhận Thần Đan nhất phẩm, ngươi cần mua mười phần thần tài nhất phẩm. Để bảo đảm tính chân thực của quá trình chứng nhận, ngươi bắt buộc phải mua nguyên liệu từ Hội Thần Đan!”

“Đây là giá niêm yết, già trẻ không gạt!”

Giá ở đây có đủ từ nhất phẩm đến thất phẩm.

Xem qua một lượt, hắn chỉ có một cảm giác: Đắt!

Giá cả cao gấp bảy tám lần thương hội bên ngoài.

Hạ Nhân thật sự muốn ói, không những đắt mà còn bắt buộc phải mua một lần mười phần.

Nói là tự nguyện, nhưng chỉ cần ngươi không tự nguyện thì sẽ không có cách nào chứng nhận tư cách.

Hạ Nhân không dây dưa, trước tiên mua mười phần thần tài nhất phẩm!

Thần Đan nhất phẩm được luyện chế là một loại Thần Đan có tên là 【Bình Thần Đan】.

Nhìn thấy nguyên liệu, một loại nguyên liệu tên 【Thiên Huệ Thần Thủy】 trong đó lại khiến Hạ Nhân nhớ đến vài hồi ức không mấy tốt đẹp.

Năm xưa, khi vừa tiến vào Thần giới, hắn vô tình rơi vào nhà họ Hạ, rồi giúp nhà họ Hạ làm người bôi keo suốt một thời gian dài.

“Đi đi…” Trưởng lão chỉ vào một lò luyện đan phía sau: “Đến đó luyện đan. Mười phần nguyên liệu này, chỉ cần có thể luyện ra bất kỳ một lò nào, hơn nữa trong thành phẩm có đan dược trung phẩm, thì coi như ngươi vượt qua!”

“Nếu không có trung phẩm, sau khi luyện hết cả mười phần nguyên liệu, chỉ cần tỷ lệ thành đan trên hai phần mười, cũng có thể chứng nhận ngươi vượt qua!”

“Nếu không thì xem như không đạt!”

Hạ Nhân hiểu rồi: Nếu mười phần nguyên liệu chỉ luyện thành một lò đan dược, mà trong lò đó còn không có đan dược trung phẩm, vậy cũng không tính là vượt qua.

Hạ Nhân đi tới đài luyện đan của mình, ấn nút màu vàng. Lập tức, một kết giới nhỏ được mở ra, phong tỏa hắn bên trong.

Như vậy, hắn sẽ không bị ảnh hưởng bởi bên ngoài.

Hắn luyện đan ở bên trong, bên ngoài có người ghi chép.

Thần Đan nhất phẩm dĩ nhiên không làm khó được Hạ Nhân, hắn trực tiếp một hơi luyện ra mười hai viên cực phẩm.

Điều này chẳng có gì lạ, đổi lại là cường giả Thần Tôn cảnh khác luyện đan, cũng có thể dễ dàng luyện ra mười hai viên cực phẩm.

“Được rồi!” Trưởng lão Bồ lấy một tấm thẻ màu vàng đưa cho Hạ Nhân, nói: “Tiểu tử... Cầm thứ này đi tìm cô gái vừa đưa ngươi tới đây!”

“Nàng sẽ giúp ngươi làm giấy chứng nhận Thần Đan sư nhất phẩm!”

Hạ Nhân chắp tay: “Vậy... vãn bối có thể vượt qua luôn những cấp phía sau không?”

Trưởng lão Bồ nhíu mày: “Không hiểu lời lão phu nói sao? Đi tìm nàng trước đi, cứ làm theo quy trình!”

Hạ Nhân chỉ có thể quay lại tìm cô gái kia.

Sau khi nhìn thấy tấm thẻ của Hạ Nhân, cô gái nhanh chóng làm xong cho hắn một tấm giấy chứng nhận Thần Đan sư nhất phẩm.

Sau khi nhận được giấy chứng nhận nhất phẩm, Hạ Nhân nói: “Bây giờ... ta muốn tiến hành chứng nhận Thần Đan sư nhị phẩm... làm phiền...”

“Tiền bối... chuyện này...” Cô gái lắc đầu: “Không được!”

Hạ Nhân lại nhíu mày: “Tại sao?”

Cô gái nói: “Tiền bối, khi chứng nhận Thần Đan sư nhị phẩm, ngoài giấy chứng nhận Thần Đan sư nhất phẩm, còn cần một thứ nữa!”

Cô gái nói: “Kinh nghiệm trải qua!”

Cô gái giải thích: “Chính là... thời gian ngài luyện đan với tư cách Thần Đan sư nhất phẩm phải đủ lâu mới được!”

“Như vậy mới chứng minh ngài thật sự có tư cách trở thành Thần Đan sư nhị phẩm!”

Hạ Nhân muốn ói: Chẳng phải chuyện này quá nhảm nhí sao?

Thần Đan sư nhị phẩm, chẳng phải cứ luyện được đan dược ra là xong sao?

Nhưng hiện giờ đang ở dưới mái hiên nhà người ta, không thể không cúi đầu, nhịn vậy.

“Cần kinh nghiệm bao lâu?” Hắn kiên nhẫn hỏi.

Cô gái lấy ra một miếng ngọc giản, nói: “Tiền bối, ngài tự xem đi!”

Từ nhất phẩm đến nhị phẩm, thời gian cách nhau không được ít hơn sáu trăm năm!

Từ nhị phẩm đến tam phẩm, thời gian cách nhau không được ít hơn sáu vạn năm!

Từ tam phẩm đến tứ phẩm, sáu nguyên thời gian!

Nói như vậy, muốn lấy được đầy đủ giấy chứng nhận Thần Đan sư, ít nhất ta còn phải mất hơn sáu trăm nguyên thời gian.